

Aflevering 28:

De drie musketiers, deel 3

Adriaan van Nistelrooij, een kleine man met grote daden

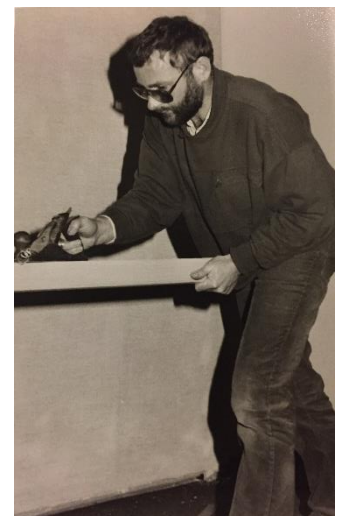
De derde in de rij van de Drie musketiers is de kleine grote bouwer, technicus, reiziger en conciërge Adriaan van Nistelrooij. Deze Heeschenaar in hart en nieren heeft een indrukwekkende staat van dienst op het Maaslandcollege. Niet alleen in “footprints” in letterlijke zin, ook als mens en in bijdragen die geleverd zijn aan alles wat een school een school maakt. Een beeld van en markante persoonlijkheid die samen met Frans Govers en Huub Smits tot de drie

musketiers gerekend mag worden. En ook degene die van het drietal de kortste carrière binnen de muren van het Maaslandcollege heeft gekend. Maar daarom niet minder intensief.

Geert Arts

De man en zijn daden....

Op 19 september 1979 zette Adriaan zijn eerste schreden in de school als werknemer in dienst van het Maaslandcollege. De school telde op dat moment ongeveer 1100 leerlingen. En de gebouwelijke situatie was overzichtelijk te noemen. De oudbouw en het gebouw uit de jaren zeventig: daar deed de school het mee. Met een aula op de plek waar nu beeldende vorming is gehuisvest. Een personeelskamer in wat nu de lokalen 1.13 en 1.14 zijn. Met een ruim sportveld. De roerige jaren zestig waren voorbij, de actieve jaren zeventig liepen op het einde. In een dergelijke school kwam Adriaan te werken. Dagelijks met de fiets vanuit Heesch naar Oss. Met keurig elke dag een gevuld broodtrommeltje (gevuld door zijn echtgenote Maria?) én met een vaste stoot vitamines: een sinaasappel.

Om maar met de eerste vreemde constatering in huis te vallen: de personeelsleden behorende tot de categorie onderwijs ondersteunend personeel houden pauze in de keuken van de toenmalige aula. De personeelskamer verdiende die naam toen nog niet. Het was overduidelijk een docentenkamer, geheel voorbehouden aan het onderwijsgevende personeel.

Kern van Adriaans footprint is overduidelijk te vinden in alles wat in en met het schoolgebouw te maken heeft. Deels is hij een technische duizendpoot die heel veel klussen zelf uitvoert. Adriaan de man met hamer en ander gereedschap die met gouden handen heel veel in eigen beheer repareert en produceert. Sloten vervangen, deuren afhangen, kasten maken, prikborden en schilderijen bevestigen, werkzaamheden aan het sanitair, glasschade deels herstellen, verlichting controleren en onderhouden. Je kunt het zo gek niet bedenken of Adriaan heeft met zijn gereedschap ergens een hand achter gehad. Zelf maken? In veel gevallen gebeurde dat toen nog. Denk aan de oersterke, bijna niet te tillen, presentatieborden. Later de deuren die daarvoor werden gebruikt. Allemaal van Adriaans hand.

In eerste instantie vanuit de kelder onder de hal. Daar waar ruimte was om te klussen en spullen op te slaan. Er stond zelfs een lasapparaat, dat door de conciërges en toa's werd gebruikt. De controle door de arbodienst betekende meteen het einde van deze vuurgevaarlijke activiteit in de krochten van het Maastrandcollege.

Vlnr Frans Gover, Leo Zelissen, Theo Breuring, Adriaan van Nistelrooy, Piet Manders

Later, na de nodige verbouwingen, verhuist Adriaans werkplaats naar de ruimte die voorheen door de brugklasleiding werd gebruikt. Waar ook nu nog de werkplaats en het magazijn te vinden is. Tegenwoordig een oase van overzichtelijke stellingen en kasten met zelfs een werkkamer mét computer. Toen een verzameling waar malle Pietje van Swiebertje zijn vingers bij zou aflikken. Maar er lag veel goed spul. Zelfs een hele bak met sleuteltjes voor de verschillende kasten in de diverse

lokalen. Een helse opdracht om de sleutel met de juiste cijfercombinatie te vinden. Motto: wie wat bewaart heeft wat. Bij Adriaan eigenlijk: wie wat bewaart heeft meestal te veel.

De buitenruimte naast de werkplaats van Adriaan was geheel gevuld met oud en minder oud schoolmeubilair. Met hout in allerlei vormen en maten. Jarenlang zelfs omgeven door heuse bouwhekken. Hier werkte iemand met een verleden in de bouwsector, dat was wel duidelijk.

Nou heeft deze klusser een manco: niets mag weggegooid worden, alles kan nog worden gebruikt. Adriaan is waarschijnlijk de grondlegger geweest van de recycling en het hergebruik. Dat leidde tot een enorme verzamelwoede en dito gevolgen. Binnen de kortste keren heeft Adriaan een verzameling opgebouwd van spullen die ooit nog eens van pas kunnen komen. Niet altijd op de meest geordende wijze

ergens geplaatst of opgeslagen. Maar wel groots in omvang. Tot ergernis van velen, voor de conrector financiën een zegen omdat daarmee kosten worden bespaard: heel veel spullen waren er al of waren er nog. Lekker goedkoop.

Als uitvoerder is Adriaan bij enorm veel projecten in de school betrokken geweest. Grote en kleine verbouwingen zijn onder begeleiding en eigenlijk onder leiding van Adriaan uitgevoerd.

In eigen beheer uitgevoerde werken bijvoorbeeld. Alle toiletten zijn voorzien van nieuw tegelwerk, nieuwe plafonds en verlichting. En tegelijkertijd werd overal het sanitair vervangen. Geheel zelf gedaan. Ook de verbouwing van de lokalen 142-146 is mede geschied door de gouden handen van deze conciërge.

Vlnr Leo Zelissen, Guido Coumans, Frans Govers, Adriaan van Nistelrooy

In de zomervakantie trok Adriaan samen met de toa's door de school. Om alle tafels en stoelen te repareren die te lijden hadden onder het intensieve gebruik door de leerlingen. Stoeldoppen werden vervangen, tafelbladen weer vastgezet. En nog veel meer.

60 jaar Maaslandcollege

Als duizendpoot was Adriaan veelvuldig betrokken bij culturele escapades op school. Groteren kleinere producties: vrijwel altijd werden de decors mede door de inspanningen van Adriaan gemaakt. Welcome 2000, Papa komt thuis: twee voorbeelden van grote werken. Maar ook diploma-uitreikingen, open dagen, activiteitendagen (vogelhuisjes maken!) en de adventskrans. Deze laatste heeft jarenlang (met échte kaarsen) in de periode voor de Kerst de hal van de school

versierd. De hele dag brandden de kaarsen, het groen voor de krans kwam uit de eigen Maaslandtuin.

Adriaan werd graag betrokken bij allerlei activiteiten. Jarenlang vormde hij met Thomas van Hulsel de huishoudelijke dienst / keukenbrigade bij het jaarlijkse brugklaskamp. Eerst naar Well (L), later naar Zonnewende in Sint Michielsgestel.

Als zwarte piet (dat kon toen nog) was Adriaan aanwezig bij de surprise-avond voor de brugklassers. Zijn steun en toeverlaat, zijn eeuwige maat, Frans Govers was Sint Nicolaas zelf. Verschil moet er zijn Adriaan!

De eerste jaren van het fameuze fietsfestijn in Zuid-Limburg kon ook niet zonder Adriaan. Hij bracht bijvoorbeeld 75 fietsen vanuit Oss met de vrachtauto naar Maastricht. En weer terug natuurlijk.

In de periode dat de buitenlandse reizen floreerden was Adriaan in mei vrijwel elk jaar op pad. Praag, Rome, London, Berlijn: de Europese hoofdsteden die hij met leerlingen en collega's heeft bezocht. Zijn langste staat van dienst in deze sector was wel de reis van 4 mavo naar Parijs.

Kersen op de taart voor deze geluksvogel: met een klein vliegtuigje boven Oss mogen cirkelen vanuit Eindhoven (samen met Anita van der Wouw). En de ballonvaart als beloning na de opening van het EurekaLab.

Bovenal was Adriaan de conciërge. Samen met Frans Govers de leerlingen kennen, herkennen en eerlijk benaderen. Recht voor de raap, rechtvaardig. Met Adriaan moest je niet sullen. Dat wisten de leerlingen maar al te goed.

Deelnemers Zevenheuvelenloop

Mag niet onvermeld blijven: Adriaan was (en is waarschijnlijk) eigenwijs. Iets wat hij in zijn hoofd heeft krijg je er moeilijk uit. Ging zijn eigen gang. Maar altijd in de richting van één belang: het moest goed zijn voor het Maaslandcollege.

Op 31 januari 2014 was het de laatste werkdag voor Adriaan. Een week later het officiële afscheid, met een mooie speech van collega-vriend Frans Govers.